

Institutiones Theologicae Ad Usum Seminariorum

Simonnet, Edmond

Venetiis, 1731

Art. 4. Cujus sit convocare Concilia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-83614](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-83614)

Arelate consistentem à se littera; quibus absento Mariano, alius in locum ejus substituatur. Quando igitur Cyprianus dicit Episcopos non nisi à Christo de actibus suis judicari posse, intelligendus est de actibus dubiis & occultis. Sic eum ferè interpretatur Augustinus, cum lib. 3. de bapt. cap. 3. verbis ejus subjicit: *Opinor in his questionibus, quæ nondum aliquatissima perfectione discusse sunt.*

Obj. 3. S. Hieronymus epist. 85. ad Evagrium, docet omnes Episcopos inter se æquales esse: nam sic loquitur: *Ubiunque fuerit Episcopus, sive Romæ, sive Eugubii, sive Constantinopoli, sive Regii, sive Alexandrie, sive Tanis; ejusdem meriti, ejusdem est & sacerdotii, Potentia divitiarum, & paupertatis humilitas, vel sublimiorem, vel inferiorem Episcopum non facit.* Resp. S. Hieronymum, cum dicit omnes Episcopos esse ejusdem meriti & sacerdotii, loqui de potestate ordinis, non jurisdictionis, velleque tantum ordinis potestatem eandem in omnibus Episcopis esse, sive divites sint, sive pauperes, non verò majorem in divitibus, & in pauperibus minorem. Certe si non de consecratione Episcoporum, sed de eorum jurisdictione loqueretur Hieronymus, verba ejus intolerabilem continerent falsitatem; cum verbi gr. Tanensis Episcopus uni tantum civitati præfuerit, Episcopus verò Alexandrinus præfuerit tribus provinciis, Ægypto scilicet, Lybiæ, & Pentapoli, ut patet ex can. 6. Nicænæ Synodi.

Obj. 4. Concilium Nicænum can. 6. declarat Romanum Pontificem unum ex Patriarchis, eique assignat certam regionem gubernandam, nempe suburbanas Ecclesias, vel etiam, si vis, totum Occidentem. Atqui hoc non faceret Synodus, si Romanus Episcopus haberet primatum totius Ecclesiæ. Ergo, &c. *Prob. maj.* Ex ipso canone, ejus, ut nunc extat in tomis Conciliorum, hic tenor est: *Mos antiquus perduret in Ægypto, vel Lybia, & Pentapoli, ut Alexandrinus episcopus horum omnium habeat potestatem, quoniam quidem in Episcopo Romano parilis mos est.*

Resp. neg. r. aj. Manifestum enim est, Synodum his verbis: *Quoniam in Episcopo Rom. parilis mos est, nihil statuere circa Rom. Episcopum, sed ad summum significare eum, ut Occidentis patriarcham, habere specialem curam certarum regionum, quod non obstat quominus universæ Ecclesiæ primatum obtineat, ejusque sit moderator & rector universalis.*

Resp. 2. Canonem 6. Nicænæ Synodi, qualis hic citatur, mutilum esse, & carere initio, ut probatur ex sess. 16. Concilii Chalcedonensis, in qua Paschasius Legatus Pontificius, dictum canonem, ex scriptis Ecclesiæ Romanæ depromptum, citavit, qualem ediderant Patres Nicæni. Sic autem habet canon ille, ut à Paschasio citatus est: *Ecclesia Romana semper habuit primatum. Teneat autem & Ægyptus, ut Episcopus Alexandria omnium habeat potestatem, quoniam & Romano Episcopo hæc est consuetudo.* Porro quamvis post Paschasium, Constantinus consistorii secretarius, canonem ex codice græco recitasset, ut habetur nunc in tomis Conciliorum, nihilominus græci magistratus, qui aderant nomine Imperatoris, lectioni Paschasini adhæserunt, dixeruntque: *Perpendimus, omnium quidem primatum & honorem præcipuum secundum canones antiquæ Romæ Dei amantissimo Archiepiscopo conservari.* Illud autem, secundum canones, officere non potest Episcopo Romano: nam si Episcopus Romanus, ut dicit Synodus Nicæna, primatum semper habuit, certe illum non ab hominibus, sed à Christo accepit.

Obj. 5. Episcopum Constantinopolitanum Romano patem dignitate & honore fecerunt multa Concilia generalia, nempe Constantinopolitanum I. canon. 2. Chalcedonense sess. 15. canon. 28. & ult. & Constantinopolitanum III. can. 36. Ergo, &c.

Resp. 1. Concilium Constantinopolitanum I. solum anteponebat Constantinopolitanum Episcopum Alexandrino & Antiocheno: sic enim loquitur can. 2. *Constantinopolitana civitatis episcopum habere oportet pri-*

matus honorem post Romanum Episcopum: propterea quod sit nova Roma.

Resp. 2. Canon. Chalcedonensem, in quo fabricator ejus Anatolius Constantinopolit. Episc. mentitur, cum ait Constantinopol. episcopo à centum quinquaginta Patribus concessa fuisse privilegia æqualia cum Rom. Pontifice, additum esse absentibus Legatis Pontificiis, ut constat ex sess. 16. Item ut constat ex ead. sess. Legatos Pontificios ei contradixisse. Item Leonem Pontificem eum reprobasse, ut patet ex litteris ab eo post Synodum scriptis ad Marcianum Augustum, ad Pulcheriam Augustam, & ad Patres Chalcedonenses. Item eum in Ecclesia nunquam receptum fuisse: quandonam enim ex toto Orbè Christiano ad Constantinopolitanum Episcopum appellatum est?

Resp. 3. Concilium Constantinopolitanum III. nullos canones edidisse, & canonem illum 36. fabricatum fuisse à Synodo, quæ quini-sexta dicitur, & post sextam Synodum celebrata fuit sub Justiniano Juniore Constantini Pogonati filio. Hujus autem Synodi nulla est in Ecclesia autoritas.

ARTICULUS IV.

Cujus sit convocare Concilia.

Nota. Concilium latinè, & græcè Synodus, significant congregationem episcoporum. Concilium aliud est generale, seu œcumenicum, aliud nationale, & aliud provinciale. Generale dicitur illud, cui interesse possunt & debent, secluso legitimo impedimento, episcopi totius Orbis Christiani: unde totius Orbis Christiani Concilium vocatur. Nationale dicitur illud, cui intereunt unius regni, vel nationis archiepiscopi & episcopi. Ejusmodi Concilia interdum generalia seu universalia, interdum provincialia vocitantur, quamvis à generalibus & provincialibus, propriè loquendo differant. Provinciale denique dicitur, cui intereunt episcopi unius provincie. Præterea nomen Concilii seu Synodi solet extendi ad presbyterorum unius episcopatus conventum, cui præest episcopus.

Nota iterum. Concilium nationale à Patriarcha vel Primate, provinciale ab Archiepiscopo, & diocesanum ab Episcopo convocati debere tenent catholici omnes, nec contradicunt hæretici: sed maxima controversia est de Concilio generali catholicos inter & hæreticos: nam Catholicum munus illud congregandi pertinere volunt ad Romanum Pontificem: hæretici verò munus hoc attribuant Imperatori. Unde negant Concil. Tridentinum esse recipiendum, quia non ab Imperatore, sed à Rom. Pontifice convocatum fuit. Sed contra illos sit cum catholicis.

RESPONSIO.

Munus convocandi Concilium generale pertinet ad Romanum Pontificem.

Prob. 1. Ex Act. Concilii Chalcedonensis, in quo Lucentio Legato pontificio postulante ne Dioscorus Alexandrinus cum reliquis Episcopis federet, & dicente: *Judicii sui necesse est eum (Dioscorum) dare rationem, quia cum personam judicandam non haberet, præsumpsit & Synodum (generalem) ausus est facere sine auctoritate Sedis Apostolicæ, quod nunquam licuit, nunquam factum est;* Nemo contradixit, & Dioscorus iudicii sui rationem redditurus, in medio à magistratibus, qui nomine Imperatoris aderant, sedere iussus est.

Prob. 2. Ex Synodo Romana III. in causâ Symmachii Papæ congregata, in qua Episcopis à Theodorico congregatis, dicentibus Symmachum ipsum debuisse Synodum convocare, propter Petri principatum, in quem succedunt Rom. Pontifices: *Theodoricus ipsum quoque Papam in colligenda Synodo voluntatem suam litteris demonstrasse significavit;* & cum Episc. Symmachii litteras sibi vellent exhiberi, has statim proferri Theodoricus imperavit, tumque ab ipso Symmacho

cho per Theodoricum convocatum fuisse Synodum constitit.

Prob. 3. Ex Pelagio 2. in epist. ad Joannem Constantinopolitanum, & Episcopos, quos ille ad Synodum generalem Constantinopolim convocaverat, ubi sic loquitur: *Relatum est ad Apostolicam Sedem: Joannem Constantinopolitanum Episcopum universalem se subscribere, vosque ex hac sua presumptione ad Synodum convocare generalem, cum generalium Synodorum convocandi auctoritas Apostolica Sedi B. Petri singulari privilegio sit tradita, & nulla unquam Synodus rata legatur, quae apostolica auctoritate non fuerit fulta. Quapropter quidquid in predicto vestra conventiculo statuis, ex auctoritate S. Petri Apostolorum principis precipio omnia quae ibi statuis, & vana & cassata esse.*

Prob. 4. Ratione Theologica. Quia illius est Concilia generalia convocare, cui Christus universae Ecclesiae commisit curam & providentiam; vel, si vis, quem supremum totius Ecclesiae pastorem & rectorem constituit. Atqui Christus universae Ecclesiae curam & providentiam commisit Romano Pontifici, quem supremum totius Ecclesiae pastorem & rectorem constituit. Ergo Romani Pontificis est, &c. Minor probatur ex verbis Christi Joan. cap. 21. *Pasce oves meas*: sic enim haec verba semper intellexere orthodoxi omnes. Major verò facile ostenditur: nam Concilia generalia convocantur ad providendum bono communi totius Ecclesiae, & ad ea convocantur Episcopi universi, sic ut debeant omnes adesse, nisi legitime impediantur. Ergo illius est convocare Concilia generalia, cujus est providere bono communi totius Ecclesiae, quique supremam in tota Ecclesia auctoritatem obtinet. Atqui manifestè talis est ille, cui Christus, &c.

Obj. Prima generalia Concilia non à Pontificibus, sed ab Imperatoribus convocata fuere. Ergo, &c. *Prob. ant.* Nam Nicanum I. à Constantino Magno, Constantinopolitanum I. à Theodosio Seniore, Ephesinum I. à Theodosio Juniore, Chalcedonenſe à Marciano, Sardicenſe à Constantio & Constante convocatum fuit. *Resp. dist. ant.* Prima Concilia generalia ab Imperatoribus convocata fuere, Pontificibus convocationi consentientibus, aut saltem convocationem postea ratam habentibus & confirmantibus, C. ant. Secus, N. ant. & consequ. Igitur Romani Pontificis, utpotè supremi totius Ecclesiae pastoris & rectoris, est Concilia generalia convocare: ita tamen ut Concilium generale possit esse & sit legitimum, etiam si ab alio, puta ab Imperatore, convocetur, modò hoc fiat consilio Romano Pontifice, & convocationi consentiente, aut saltem convocationem, postquam facta est, ratam habente & confirmante: nam in hoc utroque casu perinde est in prudenti aestimatione, ac si Concilium generale ab ipso Pontifice Romano convocaretur.

Ad 1. part. prob. ant. Resp. Silvestrum Papam Nicæni Concilii convocationis, si non auctor fuit, saltem consensum fuisse, eique consensisse, aut certè ad minimum, factum à Constantino Magno ex consilio Episcoporum, qui in comitatu aderant, ratum habuisse & confirmasse. Quod evidenter demonstratur ex eo quod duo Legati, Vito scilicet, & Vincentius, Roma Nicæam missi sunt, qui unà cum Oſio Cordubensi, nomine Silvestri, Synodo praesiderent.

Ad 2. part. Resp. Constantinopolitanum I. à Theodosio Seniore fuisse quidem convocatum incio Damaso, neque Damalum per se, aut per Legatos huic Concilio praesidisse. At Theodosius solos Orientis Episcopos convocavit, ut expresse testatur Theodoret. lib. 5. hist. Eccl. c. 7. Theodosius, inquit, Episcopos dumtaxat Imperii sui Constantinopolim jussit convenire erant autem centum & quinquaginta, &c. Unde Synodus Constantinopolitana, cum celebrata est, non erat generalis, sed nationalis tantum; vel, si vis, non totius Orbis, sed solius Orientis Synodus erat: neque oecumenicæ Synodi dignitatem & auctoritatem obtinuit, nisi cum illam Damasus ratam habuit, &

Simonne Theol. Tom. II.

ipse cum Occidentis Synodo, Romæ celebrata, quæ circa fidem illa statuerat, assensu suo & auctoritate sua firmavit & sancivit.

Nota. Theodosius, anno 381. Orientis Episcopos convocavit Constantinopolim, ibique à convocatis Episcopis Synodus habita est. De iis, quæ in hac Synodo gesta fuerant, certior factus Damasus, totius Orbis Synodum Romæ indixit, annuentibus Grariano, & Theodosio Imperatoribus, per litteras & Legatos Romam missos apud Damasum excusarunt se Orientales Episcopi, & soli Occidentales convenerunt in Urbem, cum illis Synodum celebravit Damasus anno 382. & circa fidem eadem sancivit, quæ anno superiore sancita fuerant Constantinopoli, atque ita ex Orientis Synodo, & Synodo Occidentis, in fide consentientibus, unica moraliter conflata est totius Orbis Synodus, quæ hæcenus Constantinopolitana nuncupatur; vel, si vis, Constantinopolitana Synodus, quæ primum fuit Synodus solius Orientis, postmodum accedente Damaso cum Synodo Occidentis, totius Orbis, seu oecumenica Synodus evasit.

Ad 3. part. Resp. Convocatam quidem fuisse Synodum Ephesinam à Theodosio juniore, inconsulto Celestino Pontifice; sed Celestinum, quod sufficit, convocationem approbasse, eique consensisse, & Legatos suos, Arcadium scilicet, Projectum, & Philippum, qui cum Cyrillo Alexandrino nomine ipsius concilio praesent, misisse. Probatur partim ex ipsius Celestini ad Theodosium epist. 1. in qua sic ait: *Huic celesti curæ vel gloriæ unusquisque nostrum pro sacerdotali officio operam nostram, in quantum valeamus, impendimus: & huic Synodo, quam esse iussistis, nostram praesentiam in his quos misimus, exhibemus.* Partim ex relatione Synodi ad Theodosium post actionem 3. ubi hæc leguntur: *Misit autem (Celestinus) has litteras per Arcadium & Projectum sanctissimos Episcopos, & Philippum religiosissimum presbyterum magne Romæ, qui Celestini .. praesentiam suppleverunt.* Partim ex actione 1. ejusdem Synodi, ubi dicitur initio: *Consedentibus in sanctissima Ecclesia, quæ appellatur Maria, religiosissimis & sanctissimis Episcopis, Cyrillo Alexandrie, qui & Celestini quoque sanctissimi Ecclesie Romanæ Archiepiscopi locum obtinebat, &c.*

Ad 4. part. Resp. Marcianum quidem solam convocasse Synodum Chalcedonenſem. At 1. non convocavit, nisi prius expetito consensu Romani Pontificis, ut patet ex litteris ab ipso Marciano & Pulcheria Augusta ad S. Leonem datis. 2. S. Leo, quamquam Concilium in Occidente haberi, & ad aliquod tempus differri præoptaret, convocationi à Marciano factæ consensit. Patet ex ejus epist. 43. ad Marcianum: *Poposceram, inquit, à gloriosissima clementia vestra, ut Synodum, quam ad reparandam Orientalis Ecclesie pacem, à nobis etiam peritam, necessariam judicastis, aliquantisper differri ad tempus opportunius juberetis Sed quia pio studio humanis negotiis divina praeponitis ego etiam vestris dispositionibus non renitor.* Et ex ejus epist. 50. ad eundem: *Sanctum clementie vestre studium, inquit, quo ad reparationem pacis Ecclesiastica Synodum haberi voluistis, adeo libenter accepi, ut quamvis eam fieri intra Italiam poposcissem, & aptius expectari tempus optassem ... mox tamen ut mihi pietatis vestra scripta sunt tradita, & Bonifacium de compresbyteris meis ab urbe direxerim, &c.* 3. Paschasius & Laurentius Episcopi cum Bonifacio presbytero, nomine S. Leonis, Synodo praesuerunt, ut constat ex actis Synodi, & Episcoporum subscriptionibus.

Ad 5. part. Resp. Re ipsa Constantem & Constantium Imperatores Sardicenſe Concilium convocasse, ut docet S. Athanasii ad solitarios epistola, ubi dicitur: *Misit igitur littera à Constante ad fratrem suum Constantium, ibique de amborum sententia placuit, ut Synodus (Sardicæ) celebraretur.* At Julius Pontifex Romanus consensit convocationi, & Archidamum ac Philoxenum Presbyt. Roma Sardicam misit, qui locum ejus tenerent in Synodo, quod & praestiterunt, ut constat ex S. Athanasii. Apol. 2. ubi legitur: *Eorum*

autem qui in Synodo (Sardicensi) subscripserunt, ceterorumque aliorum ista sunt nomina: Osius ab Hispania, Julius Roma per Archidamum & Philoxenum Presbyteros suos, &c. Imò Synodum, prius quam indiceretur, petitam fuisse à Julio, satis videtur colligi ex Sozom. lib. 3. hist. Eccl. c. 10. ubi sic loquitur: Cum literis, quas ad Orientis sacerdotes de Athanasio & Paulo scripserat (Julius) nihil proficeret, causam eorum ad Imperatorem Constantem detulit.

Dices. Romani Pontifices non modò non indicabant Concilia generalia, sed è contra rogabant Imperatores ut ea indicerent. Resp. Hoc aliquando factum esse à Romanis Pontificibus, non quòd Concilia generalia convocandi munus ad eos non pertineret, aut Concilia generalia non fuissent rata & legitima, nisi ab Imperatoribus convocata fuissent, sed alias ob causas, putà quia tunc in Conciliis generalibus transvehantur Episcopi sumptibus publicis; quia Imperatores Romani in toto terræ Orbe Christiano dominabantur, & sic Concilium generale fieri non poterat, nisi in aliqua Urbe, eorum imperio subiecta, in qua sine eorum licentia tot Episcopos convenire, æquum minimè fuisset; quia lex imperialis antiqua, ne fierent seditiones, prohibebat frequentes hominum conventus, quales semper sunt generales Synodi, factos sine auctoritate Principis, &c. Porro hanc potissimum ob causam Concilia generalia convocandi auctoritatem videntur aliquando sibi arrogasse Imperatores; quanquam hæc auctoritas soli Pontifici Romano competat jure divino; quod jus tunc Romanus Pontifex non opponebat Imperatoribus, nec utiliter opposuisset; unde tunc prudenti œconomia usus, aut rogabat Imperatorem, ut Concilium generale convocaret, aut convocatum ab Imperatore ratum habebat; quo pacto Synodi generalis convocatio erat vel fiebat legitima.

ARTICULUS V.

Cujus sit præsidere Concilio generali.

Concilio provinciali Archiepiscopus, & nationali Patriarcha vel Primas præsidet. Sed de Concilio generali difficultatem movent hæretici, & contendunt Imperatoris esse vel per se vel per legatos suos præsidere Concilio generali: quòd si neque per se, neque per legatos suos, Concilio generali præesse velit, ab ipsa Synodo sibi præsidem esse constituendum. Addunt, omnibus ferè antiquis Conciliis generalibus præfuisse Imperatorem, vel Legatos Imperatoris, vel Patriarcham antiquiorem, vel Episcopum civitatis, in qua fiebat Synodus. Contra novatores verò tenent catholici omnes præsentiam in Conciliis generalibus ad solum Pontificem Romanum pertinere: ita ut Concilium generale non possit legitime celebrari, nisi in illo præsit, omniaque moderetur Romanus Pontifex, vel per se, vel per legatos suos. Itaque cum catholicis omnibus sit

RESPONSIO.

Romani Pontificis munus est, vel per se, vel per Legatos suos Concilio generali præsidere.

Prob. 1. Ex perpetuo usu & praxi conciliorum. Nam 1. in concilio Apostolorum, quod Lucas commemorat Act. cap. 15. quodque norma & exemplar futurum erat aliorum conciliorum, præsertim generalium, præsidet Petrus: nam primus surrexit, primus controversiam decedit, primus dixit sententiam, quam cæteri Apostoli, & seniores omnes, qui aderant, secuti sunt, ut observat Hieronymus in sua ad Augustinum epistola, quæ est inter Augustinianas undecima, ubi inter alia dicit, Petrum decreti in hoc Concilio editi: Legem, scilicet, post Evangelium non esse servandam, principem fuisse.

2. In Nicæno I. præfedit Sylvester per Osum Cordubensem in Hispania Episcopum, & Vitonem, ac Vincentium Ecclesiæ Romanæ presbyteros, tanquam

Legatos suos, ut aliàs accuratè probatum est, & adhuc hic breviter probatur ex subscriptionibus. Nam Osius primo loco subscripsit, secundo Vito seu Vitus, & Vincentius, tertio Alexander Alexandrinus Episcopus, &c. At neque Osius, cum esset simplex & mediocris civitatis episcopus, neque Vitus & Vincentius, cum essent simplices presbyteri, subscripsissent ante Alexandrum Alexandriæ, Eustathium Antiochiæ, & Macarium Hierosolymorum Episcopos, nisi ut præfides Concilii subscripsissent.

Porro inter novatores, alii Imperatorem, alii Eustathium Antiochenum, alii Athanasium Synodo præfuisse dicunt. Sed facillè refelluntur: nam 1. tunc temporis Imperator erat adhuc Catechumenus. Catechumenum autem Synodo generali præfuisse, & prorsus incredibile est, & dictu ineptissimum. 2. Si Eustathius Antiochenus Synodi præfuisse, profectò primus scripsisset. At ante eum subscripserunt non modò Osius Cordubensis, & Vitus ac Vincentius Romanæ Ecclesiæ Presbyteri, sed etiam Alexander Alexandrinus, & Macarius Hierosolymitanus. 3. Athanasius tunc tantum diaconus erat Alexandri Alexandrini: unde Athanasius non solum non præfedit in Synodo, sed nequidem inter Episcopos sedit: Diaconum enim inter Episcopos aliquando sedisse in Concilio, nisi Episcopi sui locum teneret, hæcenus auditum non fuit. Athanasius autem in Synodo Nicæna locum tenere non poterat Episcopi sui, cum Episcopus ille præfens adesset.

Dices. Sic legitur in subscript. Osius Episcopus Civitatis Cordubensis provincia Hispania dixit: Ita credo sicut superius scriptum est. Vitus & Vincentius Urbis Roma pro venerabili viro Papa & Episcopo nostro S. Sylvestro subscripsimus, ita credentes, &c. Ergo Osius præfedit quidem Synodo; at non præfedit ut Legatus Romani Pontificis, sed quia, vel ab Imperatore, vel ab ipsa Synodo præfides constitutus est. Ergo Sylvester habuit quidem Legatos, qui locum ejus tenuerunt in Synodo; at minimè per illos Synodo præfuit.

Resp. neg. Utramque conf. Nam sic breviter argumentor. Vitus & Vincentius, quia Sylvestri locum tenebant, subscripserunt ante Alexandrum, Macarium & Eustathium. Ergo à fortiori, propter eandem rationem subscripsissent ante Osum mediocris civitatis Episcopum, nisi ipse cum eis eadem legatione functus esset. Perperam autem dicitur Osum Synodi præfidentem constitutum esse vel ab Imperatore, vel ab ipsa Synodo. Nam 1. Imperator non magis potuit constituere Osum Synodi præfidentem, quam ipse potuit Synodi præfidentem agere. Præterea, cum in ipsa Synodo non Episcopos à se, sed se ab Episcopis judicari debere, seque episcopis subiectum esse, non præpositum, palam professus fuerit, quomodo aut eis præesse, aut alium, qui eis præfesset, designare ausus esset? 2. Si Synodus dicitur sibi præfidentem constituisse, quare dicitur hanc dignitatem in Osum potiùs contulisse, quam in Alexandrum? cum Osius neque sanctitate, neque doctrina, neque bonis in Ecclesiam meritis præstaret Alexandro, qui & ætatis maturitate spectabilior, & de negotiis in Synodo tractandis instructior, & Sedis prærogativa longè superior erat; quem denique Patres Nicæni in sua ad Alexandrinam Ecclesiam epistola scribunt, gestorum in concilio non modò participem, sed etiam auctorem fuisse.

Dieendum igitur est Osum cum Vito & Vincentio Sylvestri vices egisse; & quia cum illis Sylvestri vices agebat, cum illis præfuisse Synodo, atque idcirco cum illis ante omnes alios Episcopos subscripsisse. Ipse autem ante Vitum & Vincentium subscripsit, quia Episcopus erat, illi verò tantum presbyteri. Neque expressè subscripsit ut legatus Sylvestri, sicut subscripserunt Vitus & Vincentius, quia cum Episcopus esset, etiam quæ talis præcisè, jus habebat suffragii, & poterat suo nomine subscribere. Vitus verò & Vincentius, cum essent presbyteri, jus suffragii habere non poterant, nisi quæ legati Pontificis: unde nonnisi quæ Legati Pontificis subscribere potuerunt, quare ut tales expressè subscripserunt.